

a) att utrikesdepartementets årliga anslag ökades med 100,000 kronor på *extra* stat;

b) att återstoden af bristen ersättes dels genom en lämplig nedsättning i de till ministerstaten hörande embets- och tjänstemäns löner, dels genom *sammanslagning* af ministerplatserna i Berlin och Wien, samt i Madrid och Lissabon; och *dels* genom indragning af de nuvarande militärattaché-befattningarna.

Stockholm den 24 januari 1895.

R. Klinckowström,

Ledamot af Riksdagens Första Kam-
mare för Elfsborgs län.

N:o 16.

Af grefve **De la Gardie**, om *ändring af § 10 mom. 2 och § 12 mom. 1 i förordningen angående vilkoren för tillverkning af bränvin.*

Då, enligt Kongl. Maj:ts nådiga förordning af den 13 juli 1887 angående vilkoren för tillverkning af bränvin, vid skatteförändring förhöjd skatt skulle kunna drabba redan tillverkad på nederlag liggande bränvin och derigenom framkalla en panikartad osäkerhet i affären utan att staten därför erhöles ökad inkomst, så torde ett tillägg till och en förändring uti ofvannämnda kongl. förordning vara af nöden.

Jag föranledes väcka förslag härom till följd af erfarenheten från föregående år, då vid ryktet om en skattehöjning de flesta, såväl enskilda som allmänna, nederlag blefvo på en gång uttagna och flera miljoner kronor onödigtvis drogos ur den allmänna rörelsen. Att detta medförde stora förluster i räntor och omkostnader för alla dem, som togo ut sina nederlag och verkade tryckande på marknadspriset under sommaren och hösten, utan att staten härigenom tillskyndades någon som helst motsvarande fördel, är alldeles uppenbart.

Visserligen har Riksdagen vid alla de senaste skattehöjningarna för för hvarje gång beslutit, att det redan tillverkade på nederlag liggande bränvinet icke skulle drabbas af förhöjd skatt, men då den kongl. förordningen ej lemnar trygghet härför, utan tvärtom, så måste alltid uppstå oro och ovisshet vid hvarje fråga om förhöjning af bränvinsskatt.

Som naturligt är anser tillverkaren, och för att kunna med något slags beräkning drifva sin affär, måste han så göra, att, då han erhållit vederbörligt tillstånd bedrifva sin tillverkning, han då också eger sköta sin affär under de vilkor, som äro för handen, intill dess regering och Riksdag besluta förändrade bestämmelser. Följaktligen disponerar tillverkaren vanligen genast det honom tillåtna quantum, 15 procent af tillverkningen, och låter de såsom statens säkerhet för skatten föreskrifna 85 procent kvarligga på nederlaget tills vidare. Detta parti säljes icke så sällan på leverans längre fram efter köparens bekvämlighet i den tanke, att, då man uppfyllt föreskrifna skyldigheter, man då också har rättighet drifva sin affär ostörd.

Rätteligen må man väl anse, att bränvinet är beskattadt så fort det passerat kontrollapparaten och blifvit i afräkningslängden uppfördt, äfven om staten, för att icke onödigtvis draga så stora kapital ur den allmänna rörelsen, lemnar anstånd med liqviden till dess varan skall ut i konsumtion. Huru skulle man eljest kunna anse, att de på nederlag kvarliggande 85 procent af tillverkningen äro tillräcklig garanti för hela skattebeloppet, om man ej antager detta belopp vara känt och bestämdt vid varans inläggande på nederlaget; icke kunna de väl vara tillräcklig säkerhet för ett alldeles okänt förhöjdt skattebelopp.

Blifver nu ingen förändring uti den kongl. förordningen vidtagen i den rigtning, att förhöjd skatt kommer endast att drabba det bränvin, som tillverkas efter af Riksdag beslutad och af Kongl. Maj:t fastställd skatteförändring, så kommer att upprepas vid hvarje fråga om skattehöjning detsamma som skedde föregående år, nemligen att alla som kunna skaffa penningar taga ut sina nederlag och söka på så vis rädda sig under alla omständigheter.

Att detta i främsta rummet kommer att ske med de kapitalstarka bolagens stora nederlag och äfven de större enskildes är säkert, så att om äfven mot förmodan något nederlag befundes åtkomligt, så blefve dock vinsten för staten högst obetydlig.

För att förekomma dylik skadlig panik får jag därför vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville för sin del besluta följande tillägg till § 10 mom. 2 i gällande kongl. förordning af den 10 oktober 1890 angående vilkoren för tillverkning af bränvin:

Vid uttagning från nederlag gäller den skatt, som blifvit bränvinet påförd uti den under tillverkningsrätten förda afräkningslängd,

och att § 12 mom. 1 får följande lydelse:

Af bränvin, för hvilket tillverkningskatt ej blifvit erlagd i ränteri eller påförd allmänt nederlag, skola etc.

Stockholm den 25 januari 1895.

Johan De la Gardie.
